

Запара Геннадій Віталійович

Хочу поділитися спогадами про свого учня, земляка – Запару Геннадія Віталійовича.

Народився 24 жовтня 1972 році в місті Лиман Донецької області. Звичайна робітничка родина, батьки працювали у Вагонному депо. Виховували двох синів: Геннадія і Артема.

Моє знайомство відбулося з Генною десь у 1984-85 роках. Я молода вчителька української мови та літератури, Фесенко Валентина Володимирівна, прийшла працювати в місцеву школу № 3, яку і сама колись закінчила.

На своїх уроках, спілкуючись з дітьми, пізнаєш світ разом, учишся у них не менше ніж вони у нас. Скромний, товариський, порядний хлопчина завжди з повагою ставився до вчителів й однокласників.

Минули шкільні роки, Геннадій служив у армії, повернувся, одружився. Разом з дружиною започаткував невеличкий бізнес, який згодом дав змогу стати власником магазину будівельних матеріалів.

Коли проживаєш у невеличкому містечку, яким є Лиман, то час від часу життєві шляхи неодмінно перетинаються.

З Геннадієм звів нас побутовий випадок, затіяли ремонт й вирішили придбати потрібні матеріали. Звернулися до нього: й порадив, й надав знижку.

Потім дізналася, що у 2014 році він пішов захищати Батьківщину. Однокласниці говорили, що підтримували телефонний зв'язок з ним. І ось сумна звістка облетіла наше містечко.

Загинув Запара Геннадій Віталійович 19 жовтня 2014 році, потрапивши в Гловайський котел.

Дуже прикро усвідомлювати, що така ще молода людина не стане більше опорою своїм батькам, братові, доньці.

У школі № 3, яку закінчив Геннадій, встановили меморіальну дошку Герою.

Підтримували зв'язок з родиною. Герої не вмирають, вони залишаються в нашій пам'яті. Вони віддали своє життя, щоб наша Україна стала вільною й незалежною, високорозвиненою державою. Рівною серед рівних країн світу.

Слава Україні – Героям Слава!

Валентина Фесенко

